

PIESEŇ O MALIAROVI

HUDBA: JULO KAZIMÍR / TEXT: IVAN HOFFMAN

1976

SLNOVRAT

EDÍCIA SPEVNÍKY

PIESEŇ O MALIAROVI

HUDBA: JULO KAZIMÍR / TEXT: IVAN HOFFMAN

D A7 h c# d h g h D
Na palette mal sneh a na štetcoch terpentýn
A7 G D Em a h D
tak povedal si nech, ja svetlo rozpustím
D A7 h c# d h g h D
Keď za základ si nebo celkom modré maľoval
A7 G D Em a h D
tak nikto pri ňom nebol, kto by mu fľašu vzal

h c# d h g h a d f# e a c# D

D A7 D
Na palette mal hriech a na štetcoch mal mráz
A7 G D Em a h D
a zatajený dych keď hľadel na obraz
A7 D
Vzal tri zelené tuby a stromy vytvoril
A7 G D Em a h D
a ženu, ktorá ľúbi jak rozvodnený Níl

E A F#m D E
Do očí vkreslil slzu a do rúk vlčí mak
A F#m D E
zavrel svoj čierny kufrík a obraz nechal tak
E A F#m D E
V izbe skríkol vietor, mal maliar čudný sen
E A A7 D
že si farby splietol a nocou svitol deň

D A7 D
Rukávom zotrel nebo a stromy rozmazal
A7 G D Em a h D
štetec, čo z rúk mu spadol tej žene slzu vzal
D A7 D G
Keď po raňajkách v tráve otvoril ateliér
Em A7 D Em a h D
napnuté na stojane si plátno uvidel

D A7 D
Dievča sa z neho smialo, kyticou mávalo
A7 G D Em a h D
sotva by niekto hádal, že včera plakalo
D A7 D
Spievali v stromoch vtáci a na nebi bol mrak
A7 G D Em a h d D
otvoril maliar fľašu, vravel dobre mi tak

D A7 D
Napínal nové plátna, z bielej sa radoval
A7 G D Em a h D
a potom všetko znova, jak včera maľoval

D Em a h D Em a h D
maľoval maľoval

h c# d h g h a d f# e a c# D

PIESEŇ O MALIAROVI

HUDBA: JULO KAZIMÍR / TEXT: IVAN HOFFMAN

Na palette mal sneh
a na štetcoch terpentýn
tak povedal si nech
ja svetlo rozpustím

Keď za základ si nebo
celkom modré maľoval
tak nikto pri tom nebol
kto by mu fľašu vzal

Na palette mal hriech
a na štetcoch mal mráz
a zatajený dych
keď hľadel na obraz

Vzal tri zelené tuby
a stromy vytvoril
a ženu, ktorá ľúbi
jak rozvodnený Níl

Do očí vkreslil slzu
a do rúk vlčí mak
zavrel svoj čierny kufrik
a obraz nechal tak

V izbe skríkol vietor
mal maliar čudný sen
že si farby splietol
a nocou svitol deň

Rukávom zotrel nebo
a stromy rozmazal
štetec, čo z rúk mu spadol
tej žene slzu vzal

Keď po raňajkách v tráve
otvoril ateliér
napnuté na stojane
si plátno uvidel

Dievča sa z neho smialo
kyticou mávalo
sotva by niekto hádal
že včera plakalo

Spievali v stromoch vtáci
a na nebi bol mrak
otvoril maliar fľašu
vravel, dobre mi tak

Napínal nové plátna
z bielej sa radoval
a potom všetko znova
jak včera maľoval